

[Pürschel.]

ingen aner, at du har dette Sværd hængende over dit Hoved. Jeg anser denne Ordning for i Realiteten at være bedre.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen betragtede Ændringsforslagene Nr. 85 og 89, der taler om Danmarks Forbunds-fælle, som Udtryk for en Opfattelse, der er forladt. Jeg kan ikke være enig deri; netop nu, da vi er blevet Medlem af Folkens Forbund, vil vi, uanset hvilken Udenrigspolitik vi ellers ønsker at følge, meget let kunne komme i den Situation at have en Forbunds-fælle, saa jeg tror netop ikke, dette er Udtryk for noget, der er forladt, men for noget, der har vundet ny Aktualitet.

Naar det ærede Medlem sagde med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 92, at § 105 havde vist sig at slaa til under Verdenskrigens Forhold, vil jeg dertil gerne sige, at det tror jeg dog, der kan sættes et Spørgsmaalstegn ved. Jeg mindes et meget stærkt omtalt Tilfælde, hvor det vilde have været af Værdi, om man havde haft en Affattelse som denne, thi saa havde man med et populært Udtryk kunnet hænge den paagældende op. (Modsigelse). Ja, det er nu min Opfattelse, og jeg kender dette Tilfælde lige saa godt, som det ærede Medlem kender det, jeg tror, vi har vor Viden fra samme Kilde, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa; vi anser altsaa denne Formulering for bedre.

Dernæst kommer jeg til Ændringsforslag Nr. 98, som det ærede Medlem betegnede med et meget smukt Udtryk som værende ikke andet end et royalistisk Skrabud. Ja, det er jo en frygtelig og tungt vejende Kritik af et Ændringsforslag i en rent saglig Diskussion, det indrømmer jeg, jeg føler mig ogsaa haardt ramt, men det er min Trøst — en svag Trøst, men dog en Trøst —, at for hvert royalistisk Skrabud, som det ærede Medlem vil kunne paavise i dansk Lovgivning og i den danske Rigsdag, vil det være mig muligt at paavise, skal vi med et behersket Udtryk sige, tusind Skrabud til den anden Side, demokratiske Skrabud, saa kan man vælge, hvad man finder mest tiltalende.

Med Hensyn til Blasfemi sagde den højtærede Minister, at ingen herhjemme vil begaa Blasfemi; jeg tror heller ikke, der er mange, der føler sig fristet, men jeg kan ikke tage Ministerens Garanti som nogen absolut Sikkerhed, hvad Ministeren formodentlig heller ikke venter. Jeg maa sige, at for mig er det ingenlunde nogen fjern Mulighed, at de, om jeg saa maa sige, russisk orienterede Kredse, der findes herhjemme,

kunde finde paa en skønne Dag paa en eller anden Maade at efterligne de fuldkommen forargelige Optrin — jeg tror, det langt overvejende Flertal af det danske Folk vil betegne dem som fuldkommen forargelige —, der finder Sted øvre i Rusland til Forhaanelse af Kristendommen.

Dette er for mig en Mulighed, man ikke helt kan se bort fra, og allerede af denne Grund maa jeg mene, at en Blasfemi-paragraf, der sætter Straf for offentlig Forhaanelse, er paa sin Plads. Jeg skal ikke underkende Spottens Berettigelse, som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen talte saa rigtigt om, den har sin Værdi, men naar han paralleliserede de Bemærkninger, jeg havde gjort, dette om Fagforeningstarif og Betsalng for Hotelophold, med Blasfemi, maa jeg dog sige, at jeg har megen Respekt for det ærede Medlems og hans Meningsfællers Opfattelse paa dette Punkt, men til at gaa saa vidt at anerkende, at der skulde være det samme Krav paa Respekt og paa Fred for den Opfattelse med Hensyn til Anordningen af Udbetalingen af Løn til Straffanger som for den religiøse Opfattelse, kan jeg med min bedste Villie ikke strække mig.

Med Hensyn til Ændringsforslaget om Straf for Ægteskabsbrud sagde den højtærede Minister, at det er erkendt, at Straf for Ægteskabsbrud ikke værner Ægteskabets Renhed. Nej, men hvis dette skulde være Motiv til at opgive Straffen, vil jeg foreslaa den højtærede Minister at tage hele Lovforslaget tilbage, thi det gælder jo om alle — alle — disse Straffebestemmelser, at der er ingen af dem, som forhindrer, at der begaaes Krænkelser af de Retsforhold, man sigter at værne ved Straffebestemmelser, saa den Betragtning er efter min Mening af meget ringe Værdi.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, at man her udvidede det strafbares Omraade. Det er rigtigt, men det ærede Medlem glemte at tilføje, hvad jeg havde sat Pris paa at faa nævnt i denne Forbindelse, at man samtidig begrænser det til kun at omfatte de Tilfælde, hvor det paagældende Ægteskab paa Grund af denne Forseelse er gaaet i Stykker.

Det ærede Medlem nævnte, at man havde gjort det betinget af Ægtefællens Paatale, og sagde, at Gespettet derved kom i det mest utiltalende Klædebon, det kunde komme i. Det kan det ærede Medlem, som er Modstander, jo ikke have noget imod, saa nogen Anke mod os paa det Punkt kan det dog ikke blive. Men naar det ærede Medlem siger — og den højtærede Justitsminister sluttede sig til min For-